

Sv. Angela de Merici, zakladateľka Rádu uršulínok

31. mája 2026 ✝ Svätec týždňa

Dnešného dňa slávi sv. Cirkev i pamiatku svätej Angely de Merici.

Životopisné údaje

Sv. Angela narodila sa roku 1470 v talianskom mestečku Desenzano del Garda pri Gardskom jazere, neďaleko Brescie v známom rode Merici. Rodičia, ktorí jej skoro zomreli, ju vychovávali veľmi nábožne. V trinástom roku prijala prvý raz Sviatosť oltáru a vtedy aj urobila sľub večnej panenskej čistoty. Od toho času nespávala nikdy v posteli, ale len na holých doskách. Po smrti rodičov odišla so svojou sestrou ku svojmu ujcovi do mestečka Salo.

Mala vtedy šesťnásť rokov. Bola veľmi krásna, najmä jej svetlé vlasy jej dodávali neobyčajnú príťažlivosť. Keď jej to sestra povedala, umývala si vlasy špinavým lúhom, aby sa každému znepáčili a nikto ju nepýtal za manželku. Ujec sa staral o vnučky otcovsky, nestaval sa do cesty ich nábožnému životu; ale Angela túžila po väčšej dokonalosti. Aby celkom Bohu v tichosti slúžiť mohli, odišli sestry do hôr a tam bývali v jaskyni. S veľkou námahou ich ujec našiel a doviedol ich späť domov.

Zakrátko potom jej sestra umrela. Angela, po tom ako celkom osirela, opustila ujca, vrátila sa do rodného mestečka a vstúpila tam do kláštora nábožných panien sv. Františka. Mníšky sa tešili jej príchodu, lebo povest' o jej nábožnosti ju predišla. Ujec jej medzitým zomrel. I mala videnie, v ktorom sa dozvedela, aby išla do Brescie a tam zriadila spoločnosť panien. Do kláštora prišli nábožní manželia rodiny Partengolov, ktorým zomreli dvaja synovia; oni za nimi veľmi smútili. Tí prosili Angelu, aby s nimi do Brescie išla a ich v zármutku tešila. S povolením predstavených išla do Brescie a tam účinkovala medzi obyvateľmi tak, že mnohé panny na cestu cností priviedla.

Sv. Angela Merici a obraze zo 17. stor.

zdroj: wikimedia commons

Podivná túžba zaujala jej srdce, aby mohla Svätú zem a tie miesta, kde Spasiteľ raz ako človek žil a trpel, vidieť. Išla do Benátok a vysadla na loď s ďalšími pútnikmi. Počas cesty oslepla. Pútnici jej hovorili, že nemôže ďalej putovať. Angela ich prosila, aby ju len so sebou vzali a aby ju na ostrove Kréta nenechali. *«Vodte ma za ruku po svätých miestach», prosila ich; «aspoň nebudem vyrušovaná rozmanitosťou predmetov, a budem môcť svojho ducha tým hlbšie ponoriť do rozjímania tých sv. tajomstiev, ktoré na miestach, kam ma zavediete, vykonané boli.»*

A vodili ju po tých svätých miestach a ona sa ich dotýkala rukami s takou nábožnosťou, že sa jej srdce od radosti triaslo. A z každého tých posvätných miest zachovala si nejakú nábožnú pamiatku v srdci a duši svojej. Keď sa pútnici naspäť vracali, museli pre búrku morskú na ostrov Kréta vystúpiť. I Angela išla na breh, pokľakla s pútnikmi pred sv. krížom a modlila sa skrúšene. A hľa, uprostred modlitby vrátil sa jej zrak skoro na tom istom mieste, kde ho predtým stratila!

Bolo to práve roku 1525, keď pápež Klement VII. vyhlásil v Ríme milostivé leto. Angela sa chcela stať účastnou plnomocných odpustkov, a putovala do Ríma. Pripustená bola pred Sv. Otca a tento jej poradil, aby v Ríme ostala a jeden kláštor viedla. S pokorou odpovedala, že nie je pre také veľké dielo vhodná a odcestovala cez Cremonu do Brescie. V Brescii zhromaždila okolo seba dvanásť cnostných panien, ktoré sa usilovala viesť ku dokonalosti.

Neďaleko kostola sv. Afry si prenajala domček, v ktorom s jednou z dvanástich učeníčok, menom Barbarou, bývala. Roku 1533 jej mesto darovalo pohodlný dom, v ktorom sa tie nábožné panny schádzali, modlili a mládež vyučovali. To bol prvý základ rádu školských sestier, ktorý potom Cirkvi veľké služby preukazoval. 25. novembra roku 1535 utvorila s 27 pannami svätú spoločnosť, ktorej účel bol: nábožným vychovávaním chrániť kresťanskú mládež pred záplavou bludov a

hriechu.

V tom čase zúrila v severozápadnej Európe tzv. reformácia; i v Taliansku povstali nepokoje. Nepriatelia apoštolskej viery zlahčovali panenský stav a násilne vyhánali mníšky z kláštorov. Toto pohlo Angelu pri založení svojho rádu, ktorý rádom sv. Uršuly nazvala, ustanoviť, aby jej sestry nežili zatvorené v kláštoroch, ale aby sa stýkali so svetom a tak pôsobili; aby chorých, chudobných a nešťastných v ich rodinách vyhľadávali, pomáhali im, predovšetkým však aby dievčence učili a vychovávali. K tomu nebol potrebný prísny mníšsky rád a poriadok, ale len náboženská spoločnosť. Preto Angela nepožadovala od svojich sestier kláštornej sľuby, ani rovnaké rúcho; no žiadala od každej sestry, aby sa raz za mesiac spovedala a Telo Božie prijímala.

Sv. Angela Merici a uršulínky mučenice

zdroj: flickr.com, Lawrence OP

Pravidlá rádu sv. Uršuly, ktoré sama Angela zostavila, potvrdil najprv biskup v Brescii, neskôr však pápež Pavol III. 18. marca roku 1537 viedli sestry sv. Uršuly valné zhromaždenie, na ktorom sa ich 76 zúčastnilo. Všade vznikali ich domy a Angela ich viedla ako najvyššia predstavená. Talianski biskupi, najmä sv. Karol Boromejský, sa veľmi zaujímali o uršulínky. Neskôr utvorili uršulínky prísny uzavretý rád (klauzúra) a so slávnymi sľubmi a pôsobili veľmi blahonosne, najmä ako vychovávateľky dievčienec. Ich zásluhy o sv. Cirkev boli a sú i podnes veľmi veľké. Angela sa dožila 70 rokov bohumilého života; 27. januára roku 1540 sa odobrala z tohto sveta do večnej slávy.

Jej telo ostalo 30 dní nepochované a bolo ako živé. Pochovali ho slávnostne v kostole sv. Afry v Brescii. Pri jej hrobe sa hneď diali zázraky, a ľud v okolí ju začal ctíť ako blahoslavenú. Sv. Karol Boromejský sa vyslovil o niekoľko rokov, že Angela si zasluhuje, aby bola vyhlásená za svätú.

Pápež Klement XIII. ju vyhlásil za blahoslavenú a pápež Pius VII. 24. mája roku 1807 za svätú, i ustanovil jej sviatok.

Sv. Angela Merici sa vyobrazuje v rúchu Rádu uršulínskeho, okolo nej dievčence.

Poučenie

Svätá Angela bola veľmi krásna. Poznala však slová Sv. Písma: «*Klamná je spanilosť a márna je krása; žena, ktorá sa bojí Boha, tá dôjde chvály.*» Preto utekala od ľudí, preto špinila si svoje krásne vlasy lúhom. Krása telesná je pre človeka veľmi nebezpečná. Krásny človek badá, že sa naň ľudia dívajú, že sa im páči; tak sa často stáva márnivým, chce sa viac zapáčiť, nosí krásny odev, hrdo si vykračuje, púšťa sa do známostí, ktoré končievajú nešťastím a hanbou. Kolká panna stala sa kvôli svojej kráse najnešťastnejšou osobou pod slncom, keď zabudla na slová Knihy prísloví: «*Žena, ktorá sa bojí Boha, tá dôjde chvály!*»

Ale telesná krása môže viesť i k dobrému. Ona je kvetinkou, ktorá krásne vonia a zvädne. Ona môže byť i obrazom duchovnej krásy; ona môže napomínať človeka, aby sa usiloval mať v krásnom tele i krásnu dušu, čistotou, pokorou, pobožnosťou, láskou k Bohu a blížnemu a druhými cnosťami naplnenú. Takouto bola sv. Angela. Pri svojej kráse sa bála ľudí a bála sa Boha: a duša jej bola okrášlená všetkými cnosťami. Ona sa cez celý život i o to starala, aby jej blížni boli duševne krásni. Pre tento cieľ založila Rád uršulínok.

Sv. Angela Merici

zdroj: wikimedia commons

Kresťan, ak máš od prirodzenosti krásnu tvár a ľahký život, pomysli si, že to chytro pomynie, a tí, ktorým sa páčiš, tak ako i ty sám, zostarnú a musia umrieť. Keď sa však tvoja duša stane cnosťami krásnou, ostane takou naveky. Sv. Angela dávno zomrela, no jej krásna duša navždy zotrvá v nebeskej sláve, jej krásny duch žije a objavuje sa i dnes v ráde sv. Uršuly, vo vychovávaní ženskej kresťanskej mládeže.

Modlitba

Ó Bože, ktorý si skrze sv. Angelu novú spoločnosť posvätných panien do svojej Cirkvi uviesť ráčil, popraj nám, aby sme sa na jej príhovor anjelskými mravmi skveli, všetkých pozemských vecí sa zriekli a nebeské radosti okúsili zaslúžili. Skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-angela-de-merici-zakladatelka-ursulinok/>